

KURIER Popularny

Organ Wojewódzkiego Komitetu

PPS

Rok II

Łódź, środa 20 marca 1946 r.

Nr 79 (146)

MARSZAŁEK TITO gościem robotniczej Łodzi

Bohaterski wódz demokratycznej Jugosławii wśród robotników

(K) Stolica polskiego proletariatu, Łódź, przybrała w dniu wczorajszym uroczysty charakter. Całe miasto tonęło w powodź flag o barwach narodowych i jugosłowiańskich. Wiadomość o przyjeździe Marszałka Tito obiegła całe miasto, wzdłuż ulic której przejeżdżał dostojny gość ustawiły się szpalery publiczności. Należy podkreślić, że przez cały czas panował wzorowy porządek i ład. Ludność witała wodza zaprzyjaźnionej z nami republiki, serdecznie i owacyjnie. Widać było, że łączyła walkę ze wspól-

nym wrogiem obu naszych krajów zrobili swoje. Gorące pragnienie przyjaźni między wszystkimi narodami słowiańskimi, zagrożonymi agresją niemiecką, jest tak jasne, tak wyraźne i zrozumiałe, że dowody sympatii, jaką cieszył się w Łodzi bohater walk wolnościowych Jugosławii, płynęły z głębi serc i uczuć żywnych dla narodów republiki jugosłowiańskiej, które z taką jak my determinacją i uporem od pierwszej chwili walczyły z dzikim najeźdźcą hitlerowskim.

serdecznej przyjaźni ze Związkiem Radzieckim i wszystkimi narodami słowiańskimi, odbył się uroczysty obiad, którym podejmowani byli goście i przedstawiciele władz i społeczeństwa.

Wygłoszono szereg przemówień, z których bila nieugięta wola utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa na świecie. Wszyscy mówcy zgodnie podnosili ciężkie ofiary narodów słowiańskich w walce o swoją wolność i prawo do życia.

Marszałek Polski Rola-Żymierski wskazał na braterstwo krwi naszych narodów, które choć przedzielone granicami, każdy na swoim terenie walczył i bezkompromisowo zarówno o wolność, jak i sprawiedliwość społeczną. Stąd właśnie, w ogniu walk i w wspólnie przelanej krwi zrodziła się przyjaźń, której uosobieniem jest dzisiaj bohaterski przywódca narodów Jugosławii, najdzielniejszy partyzant Marszałek Tito. Podjęty przez Marszałka Żymierskiego okrzyk na cześć dostojnego Gościa, został podchwyczony przez wszystkich zebranych, wśród niemiłkących oklasków.

Marszałek Tito, mówiąc o sojuszu polsko-jugosłowiańskim wskazał na wspólne interesy naszych narodów i wspólne niebezpieczeństwo, które im zagraża ze strony żarłocznego imperializmu niemieckiego. Akty przyjaźni między naszymi narodami nie są formalnością dyplomatyczną, ani umową dwóch rządów demokratycznych, ale powiązane solidarnością wszystkich krajów słowiańskich ze Związkiem Radzieckim na czele, są gwarancją, że nikomu z rodziny narodów słowiańskich nie przyjdzie już nigdy przeżywać tragedii, jakiej byliśmy świadkami w ostatnich latach. Siła i potęga Armii Czerwonej, czołowej awangardy Słowiańszczyzny, kierowanej genialną strategią Generalissimusa Stalina, daje pewność, że wszystkie zakusy Niemców i ich popleczników zostaną złamane i stłumione w zarodku.

Zastępca Naczelnego Dowódcy gen. Spychalski wskazał w swoim przemówieniu na nowe siły, charakter i talenty, jakie wyszły z szeregów ludu polskiego, który po tak krwawej rozprawie z swoim ciemiężcą potrafił już położyć fundamenty pod silną i demokratyczną armię w dosłownym znaczeniu tego słowa. Jeżeli dzisiaj jesteśmy świadkami coraz większych osiągnięć, jeśli zarówno żołnierze jak i oficerowie odrodzonego Wojska Polskiego oświadczą jedną wspólną myślą budowę i utrwalenia potęgi demokratycznej Rzeczypospolitej, znacząco, że z nauki, jaką dała nam hi-

storia, wyciągnęliśmy właściwe wnioski.

W imieniu szkoły serdeczne podziękowanie za przybycie do Łodzi złożył Marszałkowi Tito zast. Komendanta szkoły płk.

Nosił mundur partyzanta Jugosławii

Wielkie wrażenie wywarło na zebranych przemówienie wychowanka szkoły oficerskiej, który w latach zmagania z faszyzmem walczył w szeregach jugosłowiańskich partyzantów. Kiedy zwrócił się on z przemówieniem do Marszałka Tito, przedstawiając w jego języku ojczystym dzieje swoich bojów na ziemiach krwawiącej Jugosławii, zdała od swego kraju, a jednak w imię tych samych wielkich ideałów, w obronie tych samych praw i przeciw temu samemu najeźdźcy cała sala przyjęła te słowa z wyrazami gorącego aplauzu. Kiedy mówca wspominał o tym, że Jugosłowianie mieli przez okupantów do zwalczania jeszcze swoje rodzime zaprzaństwo i hordy faszystowskie, mimowolnie przesunęły się przed oczyma zebranych analogiczne okoliczności walki z tymi, którzy do dziś jeszcze nie chcą pogodzić się z rozgromieniem, w sposób haniebny i zbrodniczy, metodami bratobójstwa skrytobójczego mordują wierznych synów Narodu, budujących Polskę robotników i chłopów...

Prezydent miasta tow. Miłaj w swoim przemówieniu przeprowadził różnicę między Łodzią dawną, która była tylko narzędziem

Szleyen, który nawiązując do przyjaźni naszych bratnich narodów, stwierdził pogłębienie i braterstwa słowiańskiego w szeregach dzisiejszego korpusu oficerskiego i całej naszej Armii.

wyzwisku i wzbogacania kiesi fabrykantów, skazana na całkowitą zagładę i upośledzenie, a dniem dzisiejszym, w którym ten wielki ośrodek przemysłu polskiego składa dowody swego patriotyzmu i rozwoju, zabierając zawzięty głos i świecąc przykładem w wypadkach, kiedy w grę wchodzi interes państwa i narodu. Uroczystość, w której w atmosferze serdecznego zbratania robotnika i żołnierza, mówi się o doniestych zagadnieniach obchodzących wszystkie wolne narody słowiańskie jest dowodem, że ustroj demokratyczny jest kuznicą, która wychowuje i uczy przywiązania do kraju i obowiązków wobec narodu.

Kiedy Wojewoda ob. Dąb-Kociół wskazywał, że najbardziej obmyślane i tendencyjne mowy podlegają wojennym nie będą w stanie przekroczyć woli najszerszych mas ludowych narodów słowiańskich, pragnących za wszelką cenę zwycięstwo nad faszyzmem wykorzystać w celu ugruntowania swego bezpieczeństwa i granic, żywiołowe oklaski zebranych i okrzyki o braterstwie i jedności charakteryzowały postawę i świadomość polityczną naszego kraju.

Tito - Garibaldi - Kościuszko

Doskonałą charakterystykę postaci Marszałka Tito dał w swoim przemówieniu sekretarz WK PPS tow. Wachowicz, który stwierdził, że dla narodów zaprzyjaźnionej Jugosławii Tito jest tym, czym dla Włochów był Garibaldi a dla nas Kościuszko. Same nazwisko tego bohatera narodowego jest programem i sztandarem odrodzonej Jugosławii. Ono było w latach ciężkich zmagania wzorem bohaterstwa i ofiarności, a dzisiaj jest sztandarem wolności i prawa dla ludu pracującego Federacyjnej Republiki.

Narody słowiańskie nigdy nie wywołają wojen, nie mają zakusów imperialistycznych, nie sięgają po obce ziemie, ale raz napadnięte, stając w obliczu gwałtu, potrafią wykrzesaną z siebie siłą zmiażdżyć wroga wdzierającego się w ich granice. Wynik ostatniej wojny był tego klasycznym dowodem.

Opierając się o trwałe i szczerze sojusze ze Związkiem Radzieckim, zawiązując głęboką przyjaźń z Jugosławią, umacniając

nasze stosunki z wszystkimi bratnimi narodami, złączamy do takiego porządku świata, którego podstawą istnienia jest wolność powszechna, równość i sprawiedliwość społeczna.

Wśród serdecznego nastroju i atmosfery szczerzej, prawdziwej i gorącej przyjaźni goście jugosłowiańscy żywo interesowali się przejawami życia naszego kraju, chętnie zapoznając nas ze swymi trudnościami i osiągnięciami.

Zebrań przebiegało się do godzin wieczornych i wywołało na uczestników niezatarte wrażenie.

Wśród dźwięków hymnów państwowych i okrzyków na cześć bratniego narodu, Marsz. Tito i Marsz. Rola-Żymierski opuścili Łódź, zagnani gorąco przez mieszkańców miasta. Którego tradycje wolnościowe i rewolucyjne świadczą dobitnie o obliczu grodu, o którym tak niedawno jeszcze mówili okupanci, że jest niemiłym i zawsze takim pozostanie.

Przed trybuną honorową

U wrót miasta ustawiono bramę, przyozdobioną w flagi obu narodów, obok zaś mieściła się trybuna, skąd Marszałek Tito przyjmował defiladę kompanii honorowej szkoły oficerskiej. Przed przybyciem gościa ustawiły się delegacje władz państwowych i samorządowych, przedstawiciele stronnictw politycznych, wojska, milicji, władz bezpieczeństwa oraz poczty sztandarowe politycznych organizacji partyjnych.

Wśród przybyłych widzieliśmy prez. miasta Miłaję z wszystkimi wiceprezydentami, wojewodę Dąb-Kociółę i wicewojewodę Szudzińskiego, dowódcę okręgu wojsk. gen. Zarako-Zarakowskiego, płk. Moczara, płk. Borkowskiego i szereg wybitnych osobistości ze sfery kulturalnych naszego miasta i województwa. Z ramienia Polskiej Partii Socjalistycznej przybyli tow. tow. Wachowicz, Sławiński i Karaczewski, PPR reprezentowali tow. tow. Lega-Sowiń-

ski, Minor i red. Uzdański, w imieniu Str. Demokratycznego przybył ob. dr. Tomaszewicz.

Gdy samochód wiozący Marszałka zjechał przed trybunę, orkiestra wojskowa odegrała hymn państwowy jugosłowiański i polski, poczym przeszedłszy przed frontem kompanii honorowej, Marsz. Tito w towarzystwie Marszałka Polski Rola-Żymierskiego i gen. Spychalskiego udał się na trybunę, skąd przyjął defiladę. W momencie wysiadania z samochodu, dziewczynka, siemota po zamordowanych przez Niemców ofiarach, wręczyła Gościowi piękną wiązkę kwiatów, symbolizujących barwy narodowe zaprzyjaźnionej Republiki. Szczerść, prostota i sposób w jaki Marszałek Tito witał się z przedstawicielami władz i społeczeństwa, jego swoboda i pełna szczerść w wypowiedziach, wywarły na otoczeniu wspaniałe wrażenie.

Pierwsza droga wiedła do fabryk

Obaj Marszałkowie wraz z otaczającym ich korpusem i zebranymi przedstawicielami udali się wprost po przywitaniu do fabryki Scheiblera, zwiedzili hale fabryczne i szereg działów produkcyjnych. Robotnicy znajdujący się przy swoich maszynach i warsztatach pracy wznosili okrzyki na cześć Gościa i przyjaźni narodów słowiańskich. Marszałek Tito żywo interesował się procesem produkcyjnym, wyrażał swoje zdumienie z powodu sprawnej organizacji naszej wytwórczości i mówił z uznaniem o świadomości politycznej polskiego robotnika.

Po zwiedzeniu farbiarni i wykończalni fabrycznej, udał się Marszałek Tito do fabryki meta-

lowej Johna, gdzie wśród huku maszyn i tokarń pilnie przypatrywał się precyzyjnym pracom kwalifikowanych robotników. Przed opuszczeniem fabryki zebrani na podwórzu fabrycznym przedstawiciele rady zakładowej i związku zawodowego robotników, serdecznie zegnali odjeżdżającego Marszałka, wręczając mu upominek wykonany przez robotników swojej fabryki.

W krótkich słowach odpowiedział Marszałek Tito braci robotniczej, dziękującej mu za przybycie do fabryki, poczym, zegnany okrzykami na cześć przyjaźni i sojuszu wszystkich narodów słowiańskich, odjechał do szkoły oficerów polityczno-wychowawczych.

Na wspólnym żołnierskim obiedzie

W pięknie przystrojonej świetlicy Centralnej Szkoły Oficerów Polityczno-Wychowawczych, a

zdobionej w sztandary bratniej republiki i napisy głoszące wolę Narodu Polskiego utrzymania

